YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2001 *

Asiassa C-277/98,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Vasak, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/358/EY (EYVL L 163, s. 28), siltä osin kuin siinä määrätään Ranskan tasavallalle "negatiivisia korjauksia" niiden maidon lisämaksujen osalta, joita vastaavien summien perimistä koskevat oikeudenkäynnit olivat kyseisen päätöksen antamishetkellä vireillä toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja N. Colneric (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ranskan hallitus on nostanut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.7.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehty komission päätös 98/358/EY (EYVL L 163, s. 28; jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös), siltä osin kuin siinä määrätään Ranskan tasavallalle negatiivisia korjauksia niiden maidon lisämaksujen osalta, joita vastaavien summien perimistä koskevat oikeudenkäynnit olivat kyseisen päätöksen antamishetkellä vireillä toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa.

2 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hyväksyi 17.12.1998 antamallaan määräyksellä Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemuksen, jolla se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Ranskan tasavallan vaatimuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13) 3 artiklan 1 koh-

dassa säädetään, että EMOTR:n tukiosasto rahoittaa yhteisön sääntöjen mukaisesti yhteisen maatalouden markkinajärjestelyn yhteydessä aloitetut maatalousmarkkinoiden säätelemiseen tähtäävät interventiot.

4 Asetuksen N:o 729/70 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että komissio asettaa jäsenvaltioiden käyttöön tarpeelliset määrärahat, jotta niiden nimeämät yksiköt ja toimielimet suorittaisivat näitä interventioita koskevat maksut yhteisön sääntöjen ja kansallisten lainsäädäntöjen mukaisesti.

5 Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 22.5.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1287/95 (EYVL L 125, s. 1), säädetään, että komissio tarkastaa ja hyväksyy kyseisen varainhoitovuoden tilit seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä tilinpäätösten ja erityisesti niiden tarkastamista ja hyväksymistä varten tarpeellisten tietojen perusteella. Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1287/95, täsmennetään, että komissio päättää menoista, jotka jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle todettuaan, ettei kyseisiä menoja ole suoritettu yhteisön sääntöjen mukaisesti.

6 Asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toimenpiteet, jotka ovat tarpeen EMOTR:sta rahoitettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja niiden asianmukaisuuden varmistamiseksi, sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja niihin kohdistuvien seuraamusten toteuttamiseksi ja sellaisten summien takaisinperimiseksi, jotka on menetetty sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien seurauksena.

7 Asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto näiden päämäärien saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti selvitykset hallinnollisten ja oikeudellisiin käsittelyihin liittyvien menettelyjen tilasta.

8 Asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 2 kohdan mukaan mikäli takaisinperintä ei ole täydellinen, yhteisö vastaa sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien rahoituksellisista seuraamuksista, lukuun ottamatta jäsenvaltioiden hallintoelinten tai toimielinten aiheuttamista sääntöjenvastaisuuksista tai laiminlyönneistä aiheutuvia rahoituksellisia seuraamuksia. Takaisin perityt summat maksetaan maksajina toimiville yksiköille tai toimielimille ja näiden on vähennettävä summat EMOTR:sta rahoitettavista menoista.

9 Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84 (EYVL L 90, s. 10) perustettiin "lisämaksu", jota peritään toimitetusta maidosta, jonka määrät ylittävät määritettävän viitemäärän, tarkoituksena hillitä maidon ja maitotuotteiden tuotannon kasvua yhteisössä (jäljempänä lisämaksu).

10 Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklan, joka on lisätty asetuksella N:o 856/84, 1 kohdan toisessa alakohdassa sekä saman artiklan 3 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. — —

Lisämaksujärjestelmä otetaan käyttöön kaikkialla jäsenvaltion alueella jommankumman menettelyn mukaisesti:

Menettely A

— Lisämaksu peritään jokaiselta maidontuottajalta maidosta ja/tai maitoa vastaavasta tuotteesta, jotka tuottaja on toimittanut ostajalle ja jonka määrät kyseisen 12 kuukauden ajanjakson aikana ylittävät määritettävän viitemäärän.

Menettely B

— Lisämaksu peritään jokaiselta ostajalta maidosta tai muista maitotuotteista, jotka tuottajat ovat hänelle toimittaneet ja joiden määrät kyseisen 12 kuukauden ajanjakson aikana ylittävät määritettävän viitemäärän.

— Ostaja, jonka on maksettava lisämaksu, perii sen ainoastaan niiltä tuottajilta, jotka ovat lisänneet toimituksiaan suhteessa ostajan viitemäärän ylitykseen.

— —

3. Jollei 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu, 1 kohdassa tarkoitetut viitemäärät eivät saa ylittää taattua kokonaismäärää, joka on sama kuin maitoa tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle kalenterivuoden 1981 aikana toimitetut maitomäärät lisättynä yhdellä prosentilla.

— —

5. Tässä artiklassa tarkoitettujen lisämaksujen katsotaan olevan osa interventioita, joiden tarkoituksena on säännöstellä maatalousmarkkinoita, ja ne käytetään maitoalan kulujen rahoittamiseen."

11 Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), joka oli voimassa 31.3.1993 saakka, määritetään erityisesti viitemäärä — eli kalenterivuoden 1981 aikana tuottajan toimittama (menettely A) tai ostajan ostama (menettely B) määrä maitoa tai maitoa vastaavaa tuotetta lisättynä yhdellä prosentilla — jonka ylittyessä tuottajan (menettely A) tai ostajan (menettely B) on suoritettava lisämaksu.

12 Asetuksen N:o 857/84 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 23.5.1985 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1305/85 (EYVL L 137, s. 12), taatun kokonaismäärän ylittyessä "yhteisölle on suoritettava todettua ylitystä vastaavien perittyjen lisämaksujen määrä".

13 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1546/88 (EYVL L 139, s. 12) 15 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

" — — ostajat maksavat kolmen kuukauden kuluessa kunkin 12 kuukauden ajanjakson päättymisestä toimivaltaiselle elimelle mahdollisesti suoritettavan lisämaksun määrän."

14 Asetuksen N:o 1546/88 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat lisätoimenpiteet,

a) jotta ne voivat varmistaa lisämaksujen perimisen, erityisesti valvontatoimenpiteet ja toimet, joilla varmistetaan osapuolten tiedonsaanti niille määrättävistä sakkorangaistuksista tai hallinnollisista seuraamuksista, jos ne eivät noudata tämän asetuksen säännöksiä."

Riidan taustalla olevat tosiseikat

15 Ranskan viranomaiset valitsivat lisämaksujärjestelmän soveltamisen osalta menetelmän B (eli sen, että lisämaksu peritään ostajilta). Maidon markkinointivuosilta 1985/1986, 1988/1989, 1989/1990 ja 1991/1992 on perimättä yhteensä

114 387 058 Ranskan frangia (FRF). Tämä määrä jakautuu maidon eri markkinointivuosille seuraavasti:

markkinointivuosi 1985/1986:	642 358 FRF
markkinointivuosi 1988/1989:	14 466 984 FRF
markkinointivuosi 1989/1990:	38 756 717 FRF
markkinointivuosi 1991/1992:	60 520 999 FRF.

16 Nämä summat olivat kansallisissa tuomioistuimissa 11 oikeudenkäynnin kohteena asioissa, joissa vastakkain olivat Ranskan viranomaiset ja maidonostajat ja jotka koskivat lisämaksujen perimistä.

17 Komissio totesi Ranskan tasavallalle osoittamassaan, 16.4.1997 päivätyssä, markkinointivuoden 1993 tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevassa kirjeessä nro VI/16332, että perimättä olevien summien määrä oli kaiken aikaa kasvanut ja alkoi olla huomattava. Komission mukaan nämä menettelyt olisi pitänyt saattaa päätökseen, kun oli kulunut jo neljä vuotta vanhaan maitokiintiöjärjestelmään kuuluvan viimeisen markkinointivuoden päättymisestä.

18 Komissio antoi 29.7.1997 päivätyllä kirjeellä nro VI/30301, joka myös koski markkinointivuoden 1993 tilien tarkastamista ja hyväksymistä, Ranskan viranomaisille virallisesti tiedoksi korjausehdotuksen, joka vastasi niitä tapauksia, joissa markkinointivuosia 1985/1986, 1988/1989, 1989/1990 ja 1991/1992 koskevia maidon lisämaksuja, joita koskevat, ostajien aloittamat oikeudenkäynnit olivat vielä vireillä kansallisissa tuomioistuimissa, ei ollut vielä tilitetty EMOTR:lle.

19 Ranskan hallituksen pyydettyä 7.10.1997 sovittelua sovittelumenettelyn perustamisesta osaksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä 1 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/442/EY (EYVL L 182, s. 45) mukaisesti, sovitteluelin totesi 29.1.1998 laatimassaan loppukertomuksessa, ettei se ollut kyennyt sovittamaan yhteen osapuolten näkemyksiä.

20 Komissio vahvisti kanteen kohteena olevalla päätöksellään, jonka se teki asetuksen N:o 729/70 ja erityisesti tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan nojalla, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1287/95, EMOTR:lle varainhoitovuoden 1994 perusteella kuuluvien kustannusten määrän.

21 Kanteen kohteena olevan päätöksen yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"on tarpeen tehdä korjauksia niiden maidon markkinointivuosia 1985/1986—1992/1993 koskevien maidon lisämaksujen osalta, jotka ovat perimättä tietyissä jäsenvaltioissa ostajien/tuottajien ja toimivaltaisen viranomaisen välillä vireillä olevien oikeudenkäyntien vuoksi; nämä negatiiviset korjaukset ovat Ranskan — — osalta 114 387 058 Ranskan frangia — — ; komissio varaa kuitenkin mahdollisuuden tutkia uudelleen esillä olevan tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtyjä korjauksia, mikäli näissä oikeudenkäynneissä käy ilmi, että kyseisiä summia ei olisi milloinkaan kuulunut suorittaa tai että niitä ei ole mahdollista periä". *

22 Kanteen kohteena olevan päätöksen antamispäivään mennessä yhdessäkään näistä 11 oikeudenkäyntiasiasta ei ollut annettu lopullista tuomiota.

* — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska päätöksen suomenkielinen versio on virheellinen.

Pääasia

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

23 Ranskan hallitus toteaa, ettei ole olemassa asianmukaista oikeudellista perustaa sille, että jäsenvaltion vastattavaksi voitaisiin määrätä summia, joiden takaisinperintä on aloitettu yhteisön oikeuden ja kansallisten säännösten mukaisesti, mutta joiden perimistä ei ole vielä saatettu päätökseen kansallisissa oikeudenkäynneissä.

24 Se toteaa ensiksikin, että vaikka jäsenvaltiot suorittavat lisämaksut, ne kuuluvat kuitenkin komission valvonnan alaisuuteen sille asetuksella N:o 729/70 luovutetun toimivallan perusteella, joten ne ovat EMOTR:lle kuuluvia menoja. Komissio voi sen mukaan näin ollen määrätä jäsenvaltion vastattavaksi perimättä olevia lisämaksuja ainoastaan samoin edellytyksin kuin jokin meno voidaan jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

25 Se toteaa, että asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 2 kohdasta seuraa, että jäsenvaltioiden on vastattava sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien rahoituksellisista seuraamuksista ainoastaan, mikäli jäsenvaltioiden hallintoelimet tai toimielimet ovat vastuussa näistä sääntöjenvastaisuuksista tai laiminlyönneistä. Asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 1 kohdan mukaan on ainoastaan jäsenvaltioiden tehtävänä toteuttaa kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toimenpiteet, jotka ovat tarpeen perimättä olevien summien takaisinperimiseksi.

26 Ranskan hallitus korostaa, etteivät summat, joista on kyse kanteen kohteena olevassa päätöksessä, aiheudu sääntöjenvastaisuuksista tai laiminlyönneistä ase-

tuksessa N:o 729/70 tarkoitetulla tavalla. Oikeudenkäynnit kansallisissa tuomioistuimissa jatkuvat, jotta ostajilta saataisiin perittyä heidän maksettavikseen kuuluvat lisämaksut.

27 Ranskan hallitus toteaa myös, ettei lisämaksua koskevassa yhteisön lainsäädännössä velvoiteta jäsenvaltioita suorittamaan yhteisölle perimättä olevia määriä.

28 Ranskan hallitus katsoo, että asetuksen N:o 857/84 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1305/85, ja asetuksen N:o 1546/88 19 artiklan mukaan jäsenvaltioilla on ainoastaan velvollisuus varmistaa lisämaksujen periminen tuottajilta tai ostajilta, ja luovuttaa perityt summat yhteisön käytettäviksi. Lisämaksujen perimisen turvaamiseksi toteutettavassa menettelyssä kansallisten viranomaisten on vain sovellettava samanlaista menettelyä kuin kansallista alkuperää olevia velkoja perittäessä. Tämä velvollisuus täyttyy sen mukaan esillä olevassa asiassa.

29 Ranskan hallitus toteaa vielä lopuksi, että se, että komissio on asettanut kyseisten summien takaisinperinnälle määräajan (neljä vuotta viimeisestä vanhaan maitokiintiöjärjestelmään kuuluvasta markkinointivuodesta) ylittää sille EMOTR:n hallinnoinnin osalta asetuksen N:o 729/70 nojalla kuuluvan toimivallan, koska tähän asetukseen ei sisälly säännöksiä jäsenvaltioille asetettavasta sitovasta määräajasta. Lisäksi muuttaessaan aiempaa käytäntöään vuodesta 1997 lähtien komissio on sen mukaan loukannut hyvän hallinnon periaatetta.

30 Myös Espanjan hallitus katsoo, että jäsenvaltion velvollisuus yhteisöä kohtaan tarkoittaa, että sen on kansallisen oikeuden mukaisesti vaadittava viivytyksettä lisämaksuja velallisilta ja suoritettava ne komissiolle. Komissio on sen mukaan sekoittanut keskenään nämä kaksi jäsenvaltion velvollisuutta ja kehittänyt kolmannen velvollisuuden, jonka mukaan maksut pitäisi suorittaa ikään kuin

kysymyksessä olisi oma velka. Espanjan hallituksen mukaan jäsenvaltion ei tarvitse suorittaa yhteisölle muita summia kuin ne, jotka on tosiasiallisesti peritty lisämaksun suorittamisesta vastuussa olevilta maidon tuottajilta tai ostajilta, paitsi jos nämä summat ovat jääneet perimättä jäsenvaltion laiminlyönnin vuoksi.

31 Komissio muistuttaa, että asetuksen N:o 1546/88 15 artiklan 4 kohdan mukaan ostajien on maksettava mahdollisesti suoritettavan lisämaksun määrä kolmen kuukauden kuluessa kunkin 12 kuukauden ajanjakson päättymisestä, ja että saman asetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat varmistaa lisämaksujen perimisen.

32 Velvollisuus luoda järjestelmä, jonka avulla lisämaksut voidaan periä nopeasti ja tehokkaasti, on komission mukaan seurausta sekä maitokiintiöjärjestelmästä, jonka avainkäsite lisämaksun suorittaminen on, että EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa (josta on tullut EY 10 artikla) määrätystä yleisestä yhteistyö- ja lojaliteettivelvoitteesta. Maksujärjestelmältä, johon ei liittyisi mekanismia, jonka avulla lisämaksut voidaan periä nopeasti ja tehokkaasti, puuttuisi sille ominainen ehkäisevä tavoite (maidon liikatuotannon hillitseminen). Kun otetaan huomioon tämä lisämaksujen erityinen luonne, jäsenvaltiot eivät voi tyytyä soveltamaan lisämaksujen takaisinperinnälle samoja sääntöjä, joita sovelletaan valtion budjetin piiriin kuuluvien summien takaisinperintään. Komission mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus suorittaa itse lisämaksut. Näin ollen sillä, että ostaja kiistää kansallisessa oikeudenkäynnissä olevansa velvollinen suorittamaan siltä lisämaksuna vaadittua summaa, ei komission mukaan ole mitään vaikutusta jäsenvaltion omaan velvollisuuteen suorittaa yhteisölle koko lisämaksun määrä.

33 Komissio toteaa toissijaisesti, että on olemassa riittävästi seikkoja sen toteamiseksi, että Ranskan hallitus ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä voidakseen varmistaa lisämaksujen perimisen. Se, että näin huomattavia summia

ei ole peritty markkinointivuodesta riippuen yli 6—12 vuoden kuluttua markkinointivuoden päättymisestä, riittää sen mukaan näytöksi ja osoittaa, että joka tapauksessa myös asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 On todettava, että asetuksen N:o 1546/88 15 artiklan 4 kohdasta tai 19 artiklasta ei voida johtaa jäsenvaltioille mitään omaa velvollisuutta suorittaa lisämaksuja yhteisölle.

35 Tämän asetuksen 15 artiklan 4 kohdassa asetetaan vain ostajille, mutta ei jäsenvaltioille, velvollisuus maksaa kolmen kuukauden kuluessa kunkin 12 kuukauden ajanjakson päättymisestä toimivaltaiselle elimelle mahdollisesti suoritettavan lisämaksun määrä. Jäsenvaltioille kuuluvat velvoitteet selostetaan puolestaan asetuksen N:o 1546/88 19 artiklassa, jonka mukaan niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat varmistaa lisämaksujen perimisen.

36 Asetuksen N:o 1546/88 19 artiklan sanamuodosta itsestään käy ilmi, että siinä asetetaan keinoja, mutta ei tuloksia, koskeva velvoite.

37 Asetuksella N:o 1546/88 perustetusta mekanismista käy samoin ilmi, että vaikka jäsenvaltion on suoritettava perimänsä summat komissiolle, sillä ei ole velvollisuutta suorittaa lisämaksuja itse. Yhteisön lisämaksujärjestelmässä jäsenvaltio ei tule ostajan sijaan maksuvelvollisena, jos kyseinen ostaja nostaa kansallisten menettelyjen mukaisen kanteen voidakseen kiistää siltä lisämaksuina vaaditut

summat. Tällainen jäsenvaltion tulo ostajan sijaan myös oikeudenkäyntien keston pituiseksi rajoitetuksi ajaksi edellyttäisi etukäteen vahvistettua lakisääteistä perustaa, jossa olisi määritelty sitä koskevat edellytykset (ks. erityisesti asia C-352/92, Milchwerke Köln v. Wuppertal, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3385, 22 kohta). Esillä olevassa asiassa tällainen lakisääteinen perusta kuitenkin puuttuu.

38 Näin ollen asetuksen N:o 1546/88 nojalla jäsenvaltioiden on ainoastaan suoritettava perityt lisämaksut, ilman että lisämaksujen määrä muodostaisi jäsenvaltion omaa velkaa.

39 Jäsenvaltiolla ei ole maksuvelvollisuutta yhteisöä kohtaan myöskään asetuksen N:o 857/84 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1305/85. On todettava, että tämän asetuksen ranskankielisessä versiossa samoin kuin useimmissa sen muunkielisissä versioissa säädetään ainoastaan, että yhteisölle on suoritettava "perittyjen" lisämaksujen määrä. Vaikka asetuksen saksankielisessä versiossa käytetään vain ilmausta maksujen määrä, mutta ei täsmennetä, että kysymyksessä ovat perityt maksut, on korostettava, kuten julkisasiamies on perustellusti todennut ratkaisuehdotuksensa 70—73 kohdassa, että se, että kullekin jäsenvaltiolle on vahvistettu taattu kokonaismäärä, ei tarkoita välttämättä sitä, että jäsenvaltiolla itsellään olisi maksuvelvollisuus tämän määrän ylittyessä.

40 Komission toissijaisesta toteamuksesta, joka koskee asetuksen N:o 729/70 8 artiklaa, on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on ensinnäkin noudatettava perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitettua yleistä huolellisuusvelvollisuutta, sellaisena kuin se on yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen osalta täsmennettynä asetuksen N:o 729/70 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa. Tämän velvollisuuden mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava sääntöjenvastaisuuksia korjaavat toimenpiteet ripeästi (asia C-54/95, Saksa v. komissio, tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. I-35, 177 kohta).

41 Komission on kuitenkin kussakin tapauksessa perusteltava päätöksensä, jossa se toteaa kyseisen jäsenvaltion syyllistyneen laiminlyönteihin (ks. vastaavasti asia C-8/88, Saksa v. komissio, tuomio 12.6.1990, Kok. 1990, s. I-2321, 23 kohta).

42 On totta, että tämän vaatimuksen täyttymiseksi riittää, että komissio esittää näyttöä vakavista ja kohtuullisista epäilyistä. Esillä olevassa asiassa ei voida kuitenkaan hyväksyä komission toteamusta, jonka mukaan kuluneiden määräaikojen pituus riittää sellaisenaan osoittamaan, että jäsenvaltio on syyllistynyt laiminlyönteihin. Komissio ei ole osoittanut konkreettisin esimerkein, miten oikeudenkäyntien pitkittyminen olisi Ranskan viranomaisten syytä. Päinvastoin asiakirja-aineistosta käy ilmi, että komissio on 21.12.1995 päivätyssä, markkinointivuosien 1992 ja 1993 tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevassa kirjeessään nro VI/48419, jolla se antoi Ranskan viranomaisille tiedoksi huomautuksensa komission yksiköiden vuosina 1994 ja 1995 ranskalaisissa maitoalan yrityksissä toteuttamien tarkastusten johdosta, todennut, että "Ranskan viranomaiset ovat ryhtyneet kaikkien esitettyjen asiakirja-aineistojen osalta tarvittaviin perimismenettelyihin". Vaikka komissio totesi tässä kirjeessä yleisesti ja abstraktisti, että kantajan menettelyt olivat hitaita tai kestivät liian kauan, se ei ole täsmentänyt tätä yhteisöjen tuomioistuimessa. Komissio ei ole myöskään todennut mitään siitä, missä määrin kokonaisvaltaisesti toteutetut "negatiiviset korjaukset" olisivat perusteltuja niiden sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien perusteella, joihin Ranskan viranomaiset ovat sen mukaan syyllistyneet.

43 Lopuksi on todettava, että määräajan asettamisella ei voida poistaa sitä, että näiltä korjauksilta puuttuu oikeudellinen perusta. Jäsenvaltioilla on ainoastaan velvollisuus periä lisämaksut viivytyksettä ja suorittaa ne komissiolle.

44 Edellä esitetyn perusteella Ranskan tasavallan nostama kanne on hyväksyttävä, ja näin ollen kanteen kohteena oleva päätös on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Ranskan tasavallalle "negatiivisia korjauksia" niiden maidon lisämaksujen osalta, joita vastaavien summien perimistä koskevat oikeudenkäynnit olivat kyseisen päätöksen tekemishetkellä vireillä toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa.

Oikeudenkäyntikulut

45 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Ranskan tasavalta ei ole vaatinut komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Tästä seuraa, että vaikka komissio on hävinnyt asian, molempien asianosaisten on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

46 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien**

tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehty komission päätös 98/358/EY kumotaan siltä osin kuin siinä määrätään Ranskan tasavallalle "negatiivisia korjauksia" niiden maidon lisämaksujen osalta, joita vastaavien summien perimistä koskevat oikeudenkäynnit olivat kyseisen päätöksen tekemishetkellä vireillä toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa.

2) Ranskan tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Colneric Gulmann Schintgen

Skouris Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä marraskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kuudennen jaoston puheenjohtaja